

παρήγεν ἐκάστοτε νέας μέμφεις κατὰ τῆς ὀθωμανικῆς Πύλης. Διότι ἡ μὲν Ῥωσσία κηρύξασα κατ' αὐτῆς τὸν πόλεμον, κατέλαβε ταυτοχρόνως τὰς εὐρυχώρους τοπαρχίας τῆς Βασσαραθίας, Μολδαυίας καὶ Βλαχίας, αὐτὴ δὲ διὰ τὴν ταχύτητα τῶν συμβεβηκότων παρέλειψεν ἀνενοχλήτους τοὺς Ἕλληνας, ὥστε ἐν τῷ διαστήματι τῆς εἰρήνης ἐφάνησαν ὑπερήφανοι διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Ῥωσσίας. Ἐπειτα κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν καὶ ἡ Ἀγγλία κηρύξασα τὸν πόλεμον ἐναντίον τοῦ Σουλτάνου παρεβίασε τὸν Ἑλλήσποντον διὰ καταπληκτικῶν στόλου, ἀγκυροβολήσαντος παρ' αὐτὰ τὰ τείχη τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐν τούτοις γενομένης εἰρήνης μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ῥωσσίας (1807), ὁ Μουσταφᾶς, διάδοχος τοῦ Σελίμ, ἔμεινε μόνος μαχόμενος κατὰ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου. Τότε τὸ ἑλληνικὸν ἐμπόριον ἀνέλαβεν ἕκτασιν μεγάλην. Νέα τις ὁδὸς ἠνοιχθῆ ἐκ Λευκοπόλεως, εἴτε Βελεγράδων καὶ Σεμλίνου. Οἱ Ἕλληνες μετεκόμιζον ἐκεῖθεν ἀπείρους ποσότητες πάμβακος εἰς Αὐστρίαν. Ἐκτὸς τούτου ὁ πόλεμος τῆς Ἰσπανίας ἦτο πηγὴ πλούτου ὑπὲρ τῶν ναυτῶν τῆς Ἰδραίας (Ἰδρας), Ἀλιεύσης (Σπετσῶν) καὶ